

Med hensyn til den tredje del af forslaget, nemlig hjemmelen til, at amterne kan åbne døgnhuse, tror vi, at det vil være et meget positivt bidrag, men det er meget afgørende for os, at det ikke på nogen måde bidrager til at nedlægge senge i det system, som vi har i øjeblikket.

Det er mange steder efter vores vurdering for få senge, og det giver en del af de problemstillinger, vi ser, fordi tingene faktisk ikke fungerer, og vi risikerer i forbindelse med de opsøgende team at få en gentagelse af den dårlige situation, der var i forbindelse med indførelsen af distriktspsykiatrien, hvor sengepladser blev nedlagt, uden at man havde et velfungerende system til at tage over.

Hvad angår punkt 5, vil vi afvente ministerens svar under udvalgsbehandlingen. Det gælder også et par af de andre punkter og nogle af de spørgsmål, som er rejst af andre ordførere.

Grundlæggende er vi positivt indstillet over for alle fem dele af det, men vores endelige stillingtagen vil afhænge af udvalgsbehandlingen.

Line Barfod (EL):

Jeg har det som flere af de andre ordførere: Her er alt godt fra havet og en række punkter, som vi umiddelbart har sympati for, men hvor vi skal have nogle afklaringer under udvalgsarbejdet, før vi tager endelig stilling til, om vi i sidste instans vil støtte den samlede pakke med de her mange forskellige dele.

Først omkring kvindekrisecentre: Jeg mener, det er vigtigt, at vi ikke laver en kønsspecifik lovgivning, medmindre der er en helt reel begrundelse for det, og det kan jeg ikke se at der er her. Jeg mener ikke, det skulle være noget problem, at vi laver en kønsneutral bestemmelse, så de få mandecentre, der er, også kommer med ind under denne her bestemmelse. Jeg tror, det kan være hårdt nok i forvejen at være mand, som er blevet udsat for vold i hjemmet og er nødt til at flytte på krisecentre. Hvis man så derudover også bliver forskelsbehandlet i lovgivningen, synes jeg ikke, vi gør det særlig godt. Så jeg tror, det er et emne, vi lige skal kigge nærmere på under udvalgsbehandlingen.

Så har jeg ligesom fru Margrethe Vestager bemærket mig, at kvindekrisecentrene selv kom med det her spørgsmål om, hvorfor det er § 93, der har fået en ny tillægsbestemmelse, i stedet for § 94. Det må vi jo så lige prøve at høre nærmere om fra ministeren og eventuelt se på under udvalgsarbejdet.

Det fremgår også af høringssvarene bl.a. fra Socialrådgiverforeningen, at det er vigtigt at få fjernet enhver tvivl om, at de eksisterende kvindekrisecentre med deres selvejende struktur osv. kan fortsætte, at der ikke ligger noget som helst oplæg til ændringer i det, der bliver gennemført med denne lovgivning.

Det er også meget vigtigt at sikre, at vi får et kvalitetsløft. Det fremgår jo af ganske mange af høringssvarene, at hvis man skal ind og lave den forbedrede kvalitet og også skal sikre et tilstrækkeligt antal pladser, jamen så kommer det til at koste nogle penge.

Hvis vi skal sikre, at der bliver taget ordentligt hånd om børnene, at der er nogle til at sørge for, at de har et ordentligt indhold i hverdagen, fordi en del af dem ikke vil kunne komme til at gå i daginstitution, når de er med deres mor på krisecentre, så koster det altså nogle penge til yderligere normering på kvindekrisecentrene at sørge for, at der er nogle til at tage sig af børnene. Det synes jeg vi skal være åbne omkring, så vi sikrer, at der bliver det kvalitetsløft, som jeg tror vi alle sammen er meget optaget af kommer til at ske.

Så er der spørgsmålet om ledsageordningen. Vi havde jo gerne set, at man udvidede den yderligere, og i hvert fald synes jeg, det er væsentligt, at vi under udvalgsarbejdet får præciseret nærmere, hvad det er, vi forstår ved psykisk funktionsevne, så vi er sikre på, at så mange som muligt får den mulighed for at få en ledsageordning.

Jeg undrer mig lidt over det her med, at børn, som har det så dårligt, at de ikke kan være hjemme, ikke kan få den mulighed for en ledsageordning, for det kan jo godt være, at de heller ikke hos deres plejefamilie eller på institutionen, eller hvor de nu er, har lyst til at gå med de voksne, der er dér, i byen, men har lyst til at have en anden ung, der kan gå med dem i byen. Det synes jeg altså at de skulle have mulighed for. Jeg synes ikke, de oven i det, at de ikke kan være hjemme, også skal have det, at de ikke kan få en ledsager efter eget valg til at gå med.

Så er der spørgsmålet om døgnhuse. Vi synes også, det er et stort fremskridt, at vi får en bred vifte af forskellige tilbud på det psykiatriske område, men i disse kæmpe nedskærings- og omstruktureringstider mener vi, det er meget vigtigt at understrege, at der ikke med det her er lagt op til, at der skal nedlægges sengepladser.